

On tullut jäähyväisten aika

ALOITIN SKEPSIS RY:N PUHEENJOHTAJANA kaksi vuotta sitten. Sitä ennen olin ollut yhdistyksen hallituksessa vajaat 15 vuotta. Itse asiassa olen ollut Skepsiksen aktiivi koko aikuisuuteni – lukion toisesta luokasta pitkälle työelämään. Nyt kuitenkin on se hetki, kun elämässä on käännettävä uusi sivu.

Hyvin pitkään minulla riitti Skepsikselle aikaa. Lukion jälkeen olin useita vuosia osa-aikatöissä IT-jamppana eräässä asianajotoimistossa. Samoihin aikoihin aloitin yliopisto-opinnot Joensuussa ja tulinkin junalla aina Helsinkiin hallituksen kokouksiin. Joensuussa puolestaan järjestin alueyhteyshenkilö Vesa Tenhusen kanssa olutiltoja, osallistuimme kesäisin Ilosaarirockiin, jossa juotimme janoiselle festarikansalle homeopaattista kosua, ja tulihan eräs kaivonkatsojakin testattua tämän havittellessa Skepsiksen palkintorahoja.

Jälkeenpäin ajateltuna koko tuona aikana vapaa-aikaa oli todella paljon, harmi ettei sitä tuolloin osannut riittävästi arvostaa. Tällä hetkellä teen aikaa vievää asiantuntija- ja koordinaatiotyötä, eikä vapaa-aikaa ole enää samalla tavalla jaettavaksi.

Poikkeusaika on ollut yhdistyksen vetämiselle vaikeaa. Yhdistyksen ydintoimintaa ovat olleet yleisöluennot ja aktiivien tapaamiset. Poikkeusaikana tämä toiminta on jäänyt lähes kokonaan pois. Tämä on toisaalta vähentänyt työtä, jota pääsi tekemään yhdistyksen eteen, mutta samalla se on myös kasvattanut huolta, jota olen kantanut yhdistyksestä.

Korona-aika on muutenkin ollut monella tapaa ihmeellinen ajanjakso. Vaikuttaa siltä, että elämme jonnakkaiden hörhöilyn kultakautta. Viime aikoina olemme saaneet seurata muun muassa QAnonia sekä rokoteja maskivastaisuutta. Jotkut eivät usko koko Covid-19-taudin olemassaoloon!

Monella tapaa tämä pandemia on antanut skeptikkojärjestöille mahdollisuuden siirtyä poliittis-yhteiskuntafilosofisesta keskustelusta kohti perinteisempää toiminta-alaansa. Esimerkiksi feminismi, woke ja Black Lives Matter -liike ovat erittäin tärkeitä ja mielenkiintoisia aiheita, joita en kuitenkaan itse halua olla käsittelemässä Skepsis ry:n kautta.

Kuten me ”skeptot” tiedämme, tulevaisuuden ennustaminen on pirun hankalaa (paitsi sitten jälkeenpäin). On vaikea sanoa, kuinka pandemiatilanne etenee omicronin ja mahdollisten muiden uusien virusmuunnoksien myötä. Toivon kuitenkin, että tuleva hallitus voisi oikeasti tuoda yhdistyksen normaalitoiminnan takaisin; järjestää yleisötilaisuuksia, kokoontua läsnäkokouksiin ja käydä istumassa iltaa skepoilun merkeissä!

Skepsis on pitkään kaivannut uutta virtaa ja ensi vuodesta sitä myös saadaan. Otto Mäkelä lupasi palata puheenjohtajan toimeen ainakin joksikin aikaa. Samaan aikaan kuitenkin hallitukseen tulee kaksi täysin uutta hallitusjäsentä: Irma Hirsjärvi ja Sami Mustala. Olenkin hyvin tyytyväinen siihen, että siirtymällä itse sivuun voin tehdä hallituksessa tilaa jollekin sellaiselle, joka jälleen jaksaa innostua täysillä yhdistyksen asioista ja olla mukana milloin missäkin – niin kuin minä silloin lukion toisella luokalla ollessani.

Kaiken kaikkiaan olen iloinen, että voin vihdoin päästä seuraamaan yhdistyksen menoa rivijäsenen nojatuolista.

P.S. Vaikka jäänkin pois puheenjohtajan paikalta ja hallituksesta, niin lupauduin toimimaan yhdistyksen varatoiminnantarkastajana. Se on kuulemma tehtävä, jossa ei juuri koskaan tarvitse tehdä mitään!